

מאירי

עלון ערוץ מאיר להורים ולילדים
כרשת מקץ חנוכה תשע"ח

חֲנֻכָּה
שְׂמֵחַ!

גיליון מורחב!

7 ד"ר פולקע

17 יצירה
לחנוכה

ערוץ מאיר
לילדים

לפניות ולפרסום:
Alon@meirkids.co.il
טל': 073-2379816
פקס: 073-2379802
עורך: ישי רקנטי

להודות לה'

חֲנֻכָּה שְׂמֵחַ, יְלָדִים!

בְּפֶרֶשֶׁת הַשְּׁבוּעַ מִסֵּפֶר עַל
יוֹסֵף הַצַּדִּיק שִׁפְתֵר אֶת
הַחֲלוּמוֹת לְפָרְעָה. וּלְמִרְוֹת
שִׁפְרָעָה שִׁבַּח אֶת יוֹסֵף וְאָמַר
שְׂאִין חֲכָם כְּמוֹהוּ, יוֹסֵף יָדַע
שִׁפְלַ כּוּחוֹ הוּא מַה'.

בְּחֲנֻכָּה אֲנַחְנוּ מוֹדִים לַה' עַל
הַנְּסִים שֶׁעָשָׂה לָנוּ. הַמַּכְבִּים
בְּצַחוֹ אֶת הַיּוֹנִים, לְמִרְוֹת
שֶׁהֵם הָיוּ מַעֲטִים מוֹל הַיּוֹנִים
הַרְבִּיּים. עִם יִשְׂרָאֵל הִיָּה יָכוֹל

לְהַתְגַּאוֹת וּלְחָשׁוֹב שֶׁהוּא
הַגְּבוּר וְרַק בְּכַח שְׁלָנוּ
נִצְחָנוּ, אָבֵל כְּמוֹ שְׂיוֹסֵף
זָכַר שִׁפְלַ כּוּחוֹ הוּא מַה',
גַּם אֲנַחְנוּ יוֹדְעִים שֶׁרַק בְּגִלְלַ
הַנֶּסֶס שֶׁה' עָשָׂה לָנוּ, נִצְחָנוּ אֶת
הַיּוֹנִים הַרְשָׁעִים.

כִּכָּה בְּכָל מַה שֶׁאֲנַחְנוּ
עוֹשִׂים, נִזְכּוֹר שֶׁה' הוּא
שְׁנוֹתָן לָנוּ אֶת הַכֹּחַ לַעֲשׂוֹת,
וְלוֹ אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְהוֹדוֹת!
שִׁבַּת שְׁלוֹם וּמְבוֹרָךְ!

מדוע הפחית המנהל מעונשו של דן?

"ברשותך, המחנך, אני רוצה לומר משהו", ביקש אבי להתייחס למקרים האחרונים שהיו בכיתה.

"בבקשה, אבי".

"ראשית, אני שמח שלא הייתי מעורב בכלל בכל שלושת המקרים. בכל זאת, הדבר מצער אותי כאילו הייתי מעורב. רציתי לומר דבר פשוט: אני חושב שמי שמגיב במכות, מראה לכולם שהוא לא גיבור אלא חלש בכך שהוא נכנע ליצרו. במסכת אבות כתוב: 'איזהו גבור? הכובש את יצרו' ואילו כאן מראה אותו תלמיד חולשה. מאד לא נעים לי לומר זאת, אבל זאת האמת, וכדאי שכולנו נתייחס לתגובה כזאת כסימן של חולשה".

"וואו, אני מופתע מאד תלמידים. לא חשבתי שמישהו מהכיתה יאמר דברים כאלה. כל הכבוד לך אבי, לימדת אותנו הנהגה חשובה ולואי שנאמץ אותה לפחות בין חברינו." הודה לו המחנך.

"תלמידים יקרים, לסיכום הנושא, אני רוצה לשבח את כל מי שלא הגיבו עד היום במכות,

"זו לא הפעם הראשונה שדן מעליב אותי" התלונן רועי בפני המחנך יובל.

"נכון, אבל זה לא מצדיק שתגיב באלימות".

"אחרי שראיתי שלא עושים לדן כלום, החלטתי להעניש אותו בעצמי".

"טעות חמורה, רועי! ראשית, אינך יודע אם הוא נענש או לא. שנית, זה לא תפקידך להעניש. תפקידך הוא לדווח לנו ואנחנו יושבים ומתייעצים ומחליטים איך להגיב".

המחנך יובל החליט לקיים שיחה מיוחדת לתלמידיו עקב רבוי התגובות העצמיות של תלמידים על פגיעות בהם.

"תלמידים יקרים, שלום. אני מאוד מצטער על המריבות ביניכם, אך עוד יותר, על כך שתלמידים מחליטים על דעת עצמם להעניש את חבריהם. לאחרונה היו שלושה מקרים, תוך שבועיים, בהם תלמידים בחרו להגיב בעצמם על פגיעת חבר ולא להתלונן בפני", כך פתח המחנך יובל את שיחתו בנושא האלימות.

הסיפור באדיבות אתר "מידה טובה בפרשה"
"אשמים אנחנו..." פרשת השבוע
מלמדת על **הנרה בחטא**
להרחבה:

כל הזכויות שמורות • WWW.MIDATOVA.CO.IL

<<<

אלא התגברו על יצרם. ביחס למי שהגיבו במכות, אני רוצה להבהיר שנעניש בחומרה רבה, כפי שהזהרנו בתחילת השנה. דן ורועי, גשו נא אלי בהפסקה."

"דן, אני מעוניין לדבר אתך, אך, אתחיל ברועי". דן המתין בחוץ עד לסיום השיחה "רועי, אתה נפגעת מדן כבר מספר פעמים. פגיעה מילולית היא יותר קשה מגופנית. זה נכון. אך כמו שאמרתי אסור לתלמיד להחליט להעניש במקומנו. אני אבקש כעת משניכם לסלוח זה לזה."

רועי ודן ביקשו סליחה זה מזה, בקשת סליחה כנה ששכנעה את המחנך.

"דן, שים לב. אתה מרבה לאחרונה לפגוע בתלמידים. אמנם לא בגופך, אלא בלשונוך. אך, אתה ודאי מבין שפגיעה מילולית קשה יותר, מעליבה יותר. מה אתה אומר על כך?"

דן היה נבוך, עצוב והחל לדמוע.

המחנך דובב את דן, הרגיע אותו וביקשו להתאמץ ולשתף פעולה בשיחה חשובה זו.

"המחנך, אני מרגיש גרוע. אני נזכר בכל המקרים שעשיתי, במלים הלא יפות, בחברים שהעלבתי. אני ממש לא רוצה לחזור על זה."

"אם הבנתי אותך נכון, אתה מכיר בחטא הנורא הזה?"

"כן. נכון. זהו חטא קשה ואני לא רוצה יותר לחזור עליו".

"דן, אני מאד שמח לשמוע זאת ממך. מעריך מאד את החרטה שאתה מבטא. אני חושב שאקל מעליך את העונש, למרות שהייתי רוצה לוותר על כולו, רק שזה לא ייראה יפה בעיני חבריך וגם כדי שאחרים יירתעו מפגיעה מילולית בחבר".

"תודה המחנך, אני מוכן לכל עונש. אצלי כעת חשוב שהחלטתי להפסיק עם התנהגות זו."

"כל הכבוד דן. אני מאחל לך הצלחה והרבה כוח בהמשך להתגבר על יצר התגובה המיידית".

בימים ההם ובזמן הזה

יום אחד שומע יעקב את כרוז המלך שמכריז על היום המיוחד בו המלך יורד אל העם, לשמוע על צרותיהם.

שמח יעקב, והתכוון עם אשתו כיצד לדבר אל המלך ומה לבקש ממנו.

המלך הגיע ויעקב עמד בין הראשונים לדבר עימו. יעקב סיפר בצער רב למלך על חייו הקשים ועל עניותו הרבה.

המלך התרשם מיעקב וראה את בגדיו הבלויים, ואכן ציווה על משרתיו להעניק לו מאוצרות המלוכה.

המתנה שנתן המלך ליעקב הצליחה להקים אותו על רגליו. יעקב מכר את מה שקיבל מהמלך, ובכסף שקיבל פתח חנות קטנה והתחיל להתפרנס בכבוד.

יעקב לא שכח למלך את טובתו. בכל שנה ביום המיוחד, היה יעקב נעמד בתור למלך, וכשהיה המלך פונה אליו, היה יעקב עומד ומודה לו מקרב הלב על טובתו ואף נותן למלך תשורה קטנה כאות הוקרה ותודה.

יְלָדִים, חשבתם פעם כיצד קיימו אבותינו את החגים כאשר היו תקופות של צרות וגלות קשה? הרי החגים הם זיכרון לניסים שהיו לנו, כיצד היו יכולים לחוג אותם כאשר היו נתונים לסבל מיד הגויים שסביבם?

אז בואו ושמעו משל:

באחת מממלכות העולם מלך לו מלך חשוב. המלך היה מלך טוב והכול אהבו אותו.

במיוחד העריכו בני הממלכה את המלך על מנהגו המיוחד: המלך היה יוצא יום אחד בשנה ושומע את צרותיהם של נתיני הממלכה. המלך היה עשיר ובארמנותיו היו אוצרות רבים, מהם היה נותן לאנשים הנזקקים שעל צרותיהם שמע באותו יום, פעם בשנה.

היה יהודי אחד שגר באותה ממלכה, יעקב שמו. יעקב היה עני מרוד. חייו לא האירו לו פנים, ובכל מה שעשה - לא הצליח.

המלך כל כך העריך את יעקב על כך שהוא ממשיך להודות לו למרות שמצבו הורע שוב, עד שהורה למשרתיו לשוב ולהעניק ליעקב עוד מאוצרות המלוכה, ועוד יותר מאשר בפעם הקודמת.

אמר המלך: מי שיודע להודות על הטובה גם כאשר היא נגמרת, ראוי הוא לטובה נוספת!

• • •

גם בזמנים הקשים הקפיד עם ישראל לזכור את החגים והמועדים, ובהם את ניסי החנוכה. היו יהודים שהדליקו נרות חנוכה בסכנת נפשות בזמנים קשים ביותר, כמו למשל בשואה הנוראה.

עם ישראל ידע שהקב"ה בוודאי רואה את מצבנו, ואותה הישועה שהיתה בימים ההם, בוודאי שמורה וקיימת, ותושיע אותנו גם בזמן הזה.

המלך העריך את יעקב על כך, ושמח בהכרת הטובה מצד נתיני ממלכתו.

אך התקופות עברו והגלגל הסתובב. יעקב ירד מנכסיו. הוא נכשל בכמה עסקאות חשובות, ומצא את עצמו שוב עני מרוד. אט אט נאלץ למכור את חנותו ורכושו, וחזר להיות עני מרוד.

עם כל זה, לא שכח יעקב את הטובה שעשה לו המלך. כשהגיע היום המיוחד של המלך, יעקב לא רצה לבקש טובה נוספת, אלא נעמד כבכל שנה להודות למלך על טובתו מהעבר הרחוק...

המלך שראה את יעקב שוב בבגדים עלובים ובלויים, תמה והתפלא: כיצד אתה מודה לי על הטובה שעשיתי לך, הרי אני רואה שחזרת למצב בו היית לפני כן!

"אכן מצבי הורע", אמר יעקב, "אך בכל זאת חשוב לי להמשיך ולהוקיר תודה על הטובה שהמלך עשה לי לפני שנים".

מצאו את ההבדלים

מצאו לפחות 10 הבדלים בין האיורים!

כן, מצאתם?

טוב לדעת!

עם ד"ר פולקע יודע הכל! (חוץ ממה שלא...)

התפלאתי: אם בלי הנס השמן היה אמור להספיק ליום אחד, אז הנס היה רק בשבעת הימים הנוספים. אז למה חוגגים שמונה ימים? היינו צריכים לחגוג רק שבעה ימים על הימים שבהם היה הנס!

כחו שאמרתי לכם, אם לא הייתי שואל, לא הייתי יודע. למרות שאני יודע הכל (כמעט...), אני מקפיד לשאול מה שאני עדיין לא יודע. אז שאלתי. את מי? כפונן. את טוביה ידידי היקר.

בטח אתם מסקרנים לדעת מה טוביה ענה. אז קדם כל הוא התפעל מהשאלה ונתן לי ספגניה נוספת... אחר כך הוא גלה לי

שלוש חברים, וברוכים הבאים לד"ר פולקע! גם אתם משתגעים מהריח המשכר של הספגניות? אני משגע על הריח הזה, שלא לדבר על הטעם...

אז אם כבר הגעתם, יש לי כפה דברים לספר לכם על חנכה. האמת, גם אני לא ידעתי אותם עד ששאלתי. מה שאלתי?

שאלתי שאלה שכנראה היא מאד מפרסמת, כי אמרו לי שיש עליה איזה מאתים תרוצים! השאלה היתה: הרי כלנו יודעים שהנס של חנכה היה שהשמן שהיה בפר השמן והיה אמור להספיק ליום אחד בלבד, דלך שמונה ימים. זה באמת נס מפלא! אבל אני

אָהבְתִי אֶת הַתְּשׁוּבָה הַזֹּאת, אָבֵל עוֹד יוֹתֵר
הַתְּלַהֲבֵתִי מִהַתְּשׁוּבָה הַשְּׁנִיָּה. טוֹבִיָּה אָמַר
שֵׁשׁ מֵי שְׂמֵסָבִיר שְׂבַעֲצֵם גַּם כִּי הַשְּׂמֵן
הֵיָה חֲדָי לְהַתְחִיל כֶּבֶר בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן. לְמָה?
כִּי אִם בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן הַשְּׂמֵן הֵיָה נִגְמָר, אָז
בַּיּוֹם הַשְּׁנִי כֶּבֶר לֹא הֵיָה כְּלוּם! לָכֵן הַגַּם הֵיָה
כֶּבֶר בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן, שְׂלִמְרוֹת שֶׁהַנְּרוֹת דְּלָקוּ.
הַשְּׂמֵן לֹא נִגְמָר, וְכֵכָה נִשְׂאָר שְׂמֵן לַיָּמִים
הַבָּאִים...

טוֹב חֲבָרִים, דְּבַרְנוּ הַרְבֵּה וְאַנִּי כֶּבֶר רָעִב.
מִנְחָשִׁים מֵה אֲנִי הוֹלֵךְ לֵאכֹל?

אֶת מַה שְׂכַבְר גְּלִיתִי לָכֵם, שֶׁזֶה שְׂאֵלָה מְאֹד
מְפֹרָסֶמֶת, וְשֵׁשׁ עָלֶיָה ה-מ-ו-ן תְּשׁוּבוֹת.
אָבֵל ה-מ-ו-ן.

טוֹבִיָּה אָמַר לִי שְׁתֵּי תְּשׁוּבוֹת. הָאֶחַת כְּנִרְאָה
דִּי מְפֹרָסֶמֶת: הַיּוֹם הָרִאשׁוֹן הוּא בְּאֶמֶת לֹא
עַל הַגַּם שֶׁל כִּי הַשְּׂמֵן, אֲלֵא עַל הַנְּצָחוֹן
בְּמַלְחָמָה. הָרִי הַמְּכַבֵּים הֵיוּ מְעַטִּים יַחֲסִית
לְיוֹנִים הָעֲצוּמִים, וְלִנְצַח בְּמַלְחָמָה כְּזֶה
בְּהַחֲלֵט גַּם לֹא פָּשׁוּט! עַל זֶה תִּקְנֶה תְּחִיל
אֶת הַיּוֹם הָרִאשׁוֹן שֶׁל חֲנֻכָּה, וְהוֹסִיפוּ שְׂבַעָה
יָמִים נוֹסְפִים עַל שְׂבַעֲת יָמֵי גַּם כִּי הַשְּׂמֵן.

עַד שֶׁסֻּדְרָתִי כָּל כִּי יָפָה
אֶת הַנְּרוֹת, אָמַרוּ לִי
שְׂמַשְׂהוּ כִּי לֹא בְּסֻדֵּר...
אַתֶּם יְכוּלִים לומר לִי מַה
הַבְּעִיָה בְּחֲנֻכָּיָה שְׁלִי?

איפה הסביבון? מִצְאוּ 5 סְבִיבוֹנִים בַּתְמוּנָה!

**יש לכם תמונות יפות ומעניינות מהדלקת הנרות?
הייתם במסיבת חנוכה והצטלמתם?
שתפו אותנו!**

שלחו אלינו תמונות למייל Alon@meirkids.co.il

חַדְגָּא דְדַלִּיק אֶת הַחֲנֻכָּה שְׁלוֹ לְכַבּוֹד הַנֵּר הַשְּׁמַיִי שֶׁל חֲנֻכָּה. אָבֵל הוּא לֹא
עָדִין לְמַד פְּרָאוּי אֶת הַלְּכוֹת הַדְּלָקַת נְרוֹת הַחֲנֻכָּה, וְלָכֵן הוּא לֹא שֵׁם לֵב
לְכַמָּה טַעֲוִיּוֹת שֶׁקָּרוּ לוֹ בְּהַדְּלַקַת הַנְּרוֹת. תּוֹכְלוּ לַעְזוֹר לוֹ?

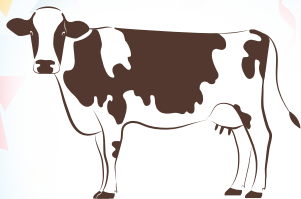

שאלות בכרשה

1. היכן עמדו הפרות בתלום של פרעה?
2. כמה שיבולים דקות ושדופות היו בתלום פרעה?
3. מי אמר "את חטאיי אני מזכיר היום"?
4. איך כינה שר המשקים את יוסף?
5. מה בתלומות של פרעה היה משל לשנות השבע?
6. מי נקרא "צפנת פענח"?
7. מדוע לא שלח יעקב את בנימין עם אחיו למצרים?
8. איזו ארוחה אכלו האחים עם יוסף? (בוקר, צהרים או ערב)

חידת חדגא: מה היה משותף לחלום יוסף ולחלום פרעה?

חלום כרעה

רק צללית אחת מתאימה
לפרה המקורית. גלו אותה!

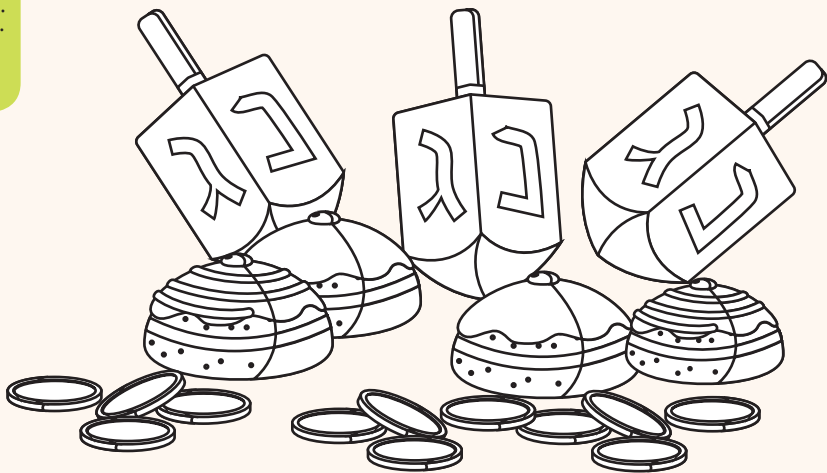
חידת פולקנע: מהיכן לומדים ש"השטן מקטרג בשעת הסכנה"?

עמודי צביעה - צבעו להנאתכם!
ומתאימת לך

חנוכה שמח

נכון או לא נכון?

1. חנוכה הוא חג שכתוב בתורה
2. לפי בית שמאי מדלוקים בלילה הראשון שמונה נרות
3. מותר להדליק נר חנוכה בשמן סויה
4. זמן הדלקת הנרות הוא בחצות הלילה
5. בחנוכה אנתנו מודים על הניצחון על היוונים
6. היוונים החריבו את בית המקדש השני
7. בחנוכה מותר לעשות מלאכה
8. נס פך השמן היה שמצאו שמונה פכים קטנים של שמן
9. נהוג לאכול בחנוכה מאכלים שמטוגנים בשמן
10. נהוג לאכול מאכלי חלב בחנוכה

חידת חדגא:

איזה חג הכי דומה לחנכה מבחינת מספר הימים?

יצירה לחנוכה

סביבון מעשה ידיכם!

מצרכים: בריסטול, צבעים/מדבקות וכדומה לקישוט ואיור. קיסם, ומעט דבק.

1. קחו בריסטול בצבע שאתם אוהבים, וגזרו עיגול בגודל בו תרצו שיהיה הסביבון שלכם. (ניתן להיעזר במחוגה וכדומה כדי לסמן את צורת העיגול לפני ההגזירה)

2. איירו וקשטו את העיגול שגזרתם, על ידי הצבעים והמדבקות שהכנתם. ניתן להוסיף ציורים שמתאימים לחנוכה.

3. קחו קיסם, והכניסו אותו בדיוק באמצע הבריסטול, כך ששליש מהקיסם יהיה בחלק התחתון של הבריסטול, וכשני שלישים ממנו בחלק העליון. ניתן לטפטף טיפת דבק פלסטי וכדומה, בנקודת ההכנסה של הקיסם, כדי לייצב אותו. תנו לדבק להתייבש. שחקו בסביבון!

סביב השולחן

נעמה

חיימק'ה

יונתן

רני

טליה

נעמה: חֲנֻכָּה שְׂמֵחַ לְכֹל הַמְשֻׁפָּחָה!

בני: איזה פיר לשכת כף בחנכה, ליד הנרות הדולקים. חיימק'ה! הנה הבאתי לך סביבון לשחק.

יונתן: אני מאד אוהב את חנכה, אוכלים ספגניות ומשחקים בסביבונים.

טליה: למדנו בגן שהיהודים היו משחקים בסביבונים כאשר היננים היו מתקרבים, כדי שלא ידעו שהם לומדים תורה.

נעמה: יפה מאד, טליה. אתם יודעים שיש רמז במשחקים של חנכה ומורים לדרך בה נעשה הנס?

טליה: איוך זה יכול להיות? זה רק משחק!

נעמה: זהו באמת רק "רמז". הנס של פורים נעשה באמצעות האנשים, על ידי אסתר המלכה ומרדכי היהודי. המשחק שבו משחקים בפורים הוא הרעשן, שאותו מסובכים מלמטה.

טליה: אה, אני יודעת! ובחנכה הנס היה מלמעלה, על ידי ה'! לכן משחקים בסביבון שאותו מסובכים מלמעלה!

נעמה: יפה מאד. כמובן כל הנסים נעשו על ידי ה', אבל בפורים עקר הנס התגלגל על ידי המעשים, ובחנכה היה נס פך השמן שהוא על-טבעי, ונעשה רק על ידי ה'. אז בואו נשחק קצת...

הפעם יושבים נעמה, בני, טליה, יונתן וחיימק'ה סביב השולחן בחנוכה ליד החנוכייה. הצטרפו אליהם!